

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๘๘๐/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลจังหวัดธัญบุรี

หมายเลขดำที่ ผบ.๙๘๙๖/๒๕๖๑

ระหว่าง { นายพันธุทอง เณลิมาอากาศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน โจทก์
บริษัทสุรชิตเรียลเอสเตท จำกัด ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน จำเลย

โจทก์ทั้งห้าฟ้องว่า โจทก์ที่ ๒ เป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของโจทก์ที่ ๓ ส่วนโจทก์ที่ ๔ เป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของจำเลยที่ ๕ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ประกอบกิจการจัดสรรที่ดินและเป็นผู้จัดสรรโครงการอัญธานี โฮมออนกรีน ซึ่งเป็นที่ดินจัดสรรและสนามกอล์ฟเพื่อขายแก่บุคคลทั่วไป โจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๒ โดยความยินยอมของโจทก์ที่ ๓ และโจทก์ที่ ๕ โดยความยินยอมของโจทก์ที่ ๔ ซื้อที่ดินจัดสรรในโครงการดังกล่าวเพื่อสร้างบ้านพักอาศัย แต่มีผู้ใช้บริการสนามกอล์ฟในโครงการตีลูกกอล์ฟไปตกในที่ดินของโจทก์ทั้งห้า ทำให้โจทก์ทั้งห้าเสียหาย โจทก์ทั้งห้า เจ้าของที่ดินแปลงอื่นและฝ่ายจำเลยจึงเจรจากองให้ปรับปรุงสนามกอล์ฟและงดใช้หลุม ๕ A แต่หลังจากนั้นจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้บริหารกิจการสนามกอล์ฟได้รับความยินยอมจากจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กลับไปให้บริการสนามกอล์ฟหลุมดังกล่าวพร้อมทั้งติดตั้งเสาและชิงตาข่ายสูงประมาณ ๑๒ เมตร และยาวประมาณ ๖๐ เมตร ติดกับที่ดินของโจทก์ทั้งห้า ทำให้ธรรมชาติบรรยากาศและทัศนียภาพของสนามกอล์ฟเสียไป และไม่เป็นไปตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ โฆษณาขายโครงการ ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามรื้อถอนเสาและตาข่ายออกไป และงดใช้สนามกอล์ฟหลุม ๕ A

/จำเลยทั้งสาม ...

จำเลยทั้งสามให้การต่อสู้คดีหลายประการ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลจังหวัดชัยภูมิส่งคดีให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคมหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓

บัญญัติว่า คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ และ (๓) คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกันกับคดีตาม (๑) หรือ (๒) ได้ความตามคำฟ้องและคำให้การว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันประกอบกิจการจัดสรรที่ดินและจัดสรรที่ดินโครงการอุทยาน โสมออนกรีน จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขายที่ดินจัดสรรในโครงการดังกล่าวแก่โจทก์ทั้งห้าตามทางการค้าปกติของตน จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ ส่วนโจทก์ทั้งห้าเป็นผู้ซื้อไม่ปรากฏว่าแสวงหาประโยชน์ทางธุรกิจอีกต่อหนึ่ง โจทก์ทั้งห้าจึงเป็นผู้บริโภคตามบัญญัติแห่งบทกฎหมายดังกล่าว เมื่อโจทก์ทั้งห้าขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำการตามคำขอท้ายฟ้องจึงเป็นคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ส่วนจำเลยที่ ๓ แม้ไม่ได้เป็นผู้ขายที่ดินจัดสรรร่วมกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แต่จำเลยที่ ๓ เป็นผู้บริหารกิจการสนามกอล์ฟในโครงการดังกล่าวและเป็นผู้สร้างเสาและชิงตาข่ายตามคำฟ้องคดีในส่วนจำเลยที่ ๓ จึงเป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกัน จึงเป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๓)

วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภค

